

Aricelul cel pitic

a

Aricelul cel pitic,
Vrea să-l scrie pe „a” mic.
-Iată, zise, un balon
Stă proptit de un baston.
N-o fi oare acesta „a” ?

Un școlar răspunde:

- Da.

Ghici cine e?

A

E ca vârful de săgeată
Ce mereu în sus arată
Poate fi și-un vârf de brad
Și-o silabă din Arad.
O silabă chiar din Ana
Și la fel din Adriana.
Din Azor, din Aurel
Cel mai harnic școlărel.
-Și-n Austria e oare?
Am ghicit!
Este....A mare!

Unde e silaba „ma”?

ma

Măcănel se întreba:

-Unde e silaba „ma”?

Spune, „mac!”, „mac!”, „mac!” în grabă

Și crezu că-i „ma” silabă.

Rața mamă îl aude

Și îndată îi răspunde:

-Vrei pe „ma” silabă? Iaca:

ma-ca, ma-ca, ma-ca, ma-ca.

m

Motănel

Ieri, un motănel hoinar
Se uita-n Abecedar
Ca o mătă-n calendar.
Căci, de cum îl desfăcu,
Motănel recunoscu
Cele două bastonase
Îndoite, buclucașe,
Cu care-l amenințase
Ieri, stăpâna lui cea bună,
Lângă oala cu smântână.
Lângă ele, vede-o zală
Și-o privește lung cu fală:
- N-o fi oare, zice el,
Coadă de la șoricel?
Să-i răspundem împreună:
- Este „m” cel mic, de mână!

M

Un „M” mare

Cifra 1 din poveste
În oglidă se privește.
El se uită lung, voios
Și se vede-ntors pe dos.
Mia, Mimi și Mardare
Spun, privind la arătare:
- Nu vedeți?
E un „M” mare!

r

Ghici ghicitoarea mea

Irina, în grădiniță,
A înfipt un băț de viță
Într-un strat de la porțiță
Și i-a dat o frunzuliță.
Ea îl udă cu răbdare,
Ca să crească vița mare.
Vița-nmugurită-un pic
Este litera „r” mic.

E

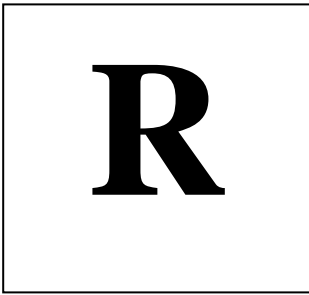
Ghicitoare

El te-nvață cum să scrii
Multe nume de copii:
Eugen, Elena, Ene
Și Evuța și Eftene.
Frățiorul lui mai mic
E în toate câte-un pic!
Se găsește în panere
Și în mere și în pere.
În penele și-n nuiiele
Și chiar sus, pe cer, în stele.
Cin' să fie frații oare?
Sunt „e” mic și cu „E” mare.

e

Ce e oare?

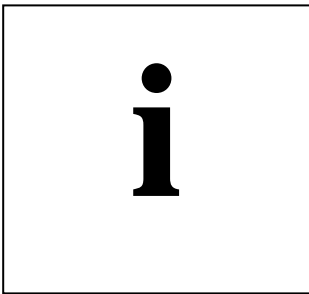
Elvirița cea isteată
Scrise într-o dimineață,
Cu o cretă, pe tăbliță,
Un cârcel micuț de viță.
Frățiorul, lângă ea,
Îl privea și se gândea:
„Ce să fie-aceasta oare?
Năsturelul de la floare?
Cerculeț neterminat,
Cu o linie tăiat?
Sau... un lacăt descuiat,
Fără cheie, răsturnat?”
Elvirița îl privește
Și îndată îi șoptește:
- Este „e” de la egretă,
Elefant și etichetă.
Fără el nu poți citi
Nici povești, nici poezii.

Ghici cine e!

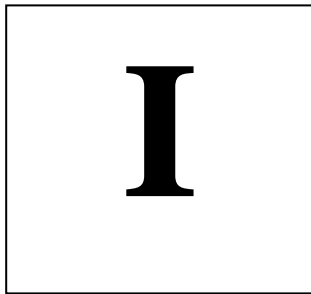
Mărul e doar jumătate,
Cu propteaua într-o parte.
Radu urcă pe proptea,
Vrea un măr rotund să ia!

Rică nu știe să zică
Ramă, rămă, rămurică.
Râd copiii toți de el,
Fiindcă este școlărel.

Cine-i oare?

Cine-i oare dumnealui?
E subțire ca un cui
Fără florica lui!
Dar, în loc de florică,
Are-n capăt o mărgică!
- Știu! E „i” de la ilic
Și de la inelul mic!

„I” mare

Iancu și Ileana vor
Să se plimbe c-un vapor.
Însă, ca să iasă-n larg,
Au nevoie de-un catarg,
Drept și neclintit să stea,
Fără lanț, fără proptea!
Fiindcă n-aveau nici un par,
S-au dus la Abecedar.
Ce catarg le-a dat el oare?
- Am ghicit! Le-a dat
„I” mare!

n

O poveste cu „n” mic

Lângă un baston mai mic,
Stă lipit un băț pitic.
Zice bățul cel pitic:
- Tare-aș vrea și eu un pic
- Să fiu un baston, ca tine,
Să pot face și eu bine
La bătrâni și la bătrâne,
Când merg greu, cu multă trudă
Și copiii nu-i ajută!
Bastonașul îi aude
Și îndată îi răspunde:
- Tu ești bun și-mi pare bine.
Vreau să mă ajuți pe mine!
Să mă sprijini doar un pic,
Fiindcă un școlar pitic
Vrea să-l vadă pe „n” mic!

N

Norica și Noruleț

Noruleț habar nu are
Cum să scrie cu „N” mare
Numele pe care-l are.
Și-l rugă pe tatăl Nor
Să îi vină-n ajutor;
Să-l învețe cu răbdare,
Fără cărți și-abecedare.
Tatăl Nor l-atinse-un pic
Și aprinse-un fulger mic,
Din trei linii de lumină,
Sus, pe bolta cea senină.
Iar Norica, din balcon,
Vrând să-nalțe un balon,
O strigă pe mama-mare:
-Ia te uită! Un „N” mare!

Un pescar și un „u” mic

u

La o undiță, pe lac,
Stă un fir, în vârful c-un ac.
Iar la umbră, la răcoare,
Udrea-așteaptă cu răbdare:
Vrea să prind' un pește mare!
Dar în loc de peștișor,
Udrea prinse-n acușor
Doar un vârful de bețișor!
Lângă el, pe o cărare,
O furnică din poveste,
Școlăriță silitoare,
Peste umăr îl privește.
Și ... cum a-nvățat un pic,
Strigă unui țap pitic:
- Ura! Uite-l pe „u” mic!

c

Fără „c”

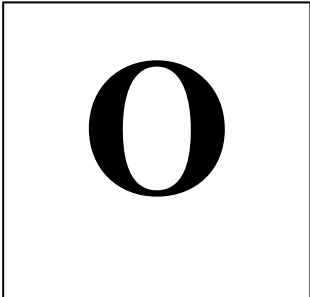
Mă-ntâlnii pe o cărare
C-un c mic și c-un C mare,
Două toarte de cercei
Rătăcite, fără ei.
Cucul le ieși-nainte
Și le spuse trei cuvinte:
- Cucu! Cucu! Cucu!
- Ce-i?
- Ce-ați fugit de la cercei
Și-ați lăsat-o pe Anița,
Să tot plângă școlărița?
- N-am mai vrut să stăm la ea,
Fiindcă nu ne învăța!
Și-am lăsat-o cu cercei
Fără nici un „c” în ei,
Și-acum poartă doar ... erei!
Ca să vadă chiar și ea
Ce se-ntâmplă dacă ia
Orice c micuț sau mare
Din întreaga exprimare!

Litera o

O

Două roți de la tractoare,
Un o mic și un O mare,
Ocolesc întreaga zare!
Dacă-i cauți, îi găsești
Și-n poeme și-n povești.
O e-n om și în ogoare
În bănuțul de la floare,
E în ou și în culoare,
Urcă-n nori și chiar în soare!
E în oră și-n orar,
Pentru orișice școlar!
Onu, școlărel cuminte,
L-a-nvățat și-l ține minte
Când îl scrie în cuvinte!

O

Oușorul

Oana a primit un ou
De la Onu, azi, cadou.
Și văzând că oul mic
Nu-i servește la nimic,
L-a-ntrebat, abia șoptit:
- Onu, unde l-ai găsit?
Îl găsise lângă bloc,
Sub un fir de busuioc.
Era teafăr și curat,
Dintr-un cuib, din pom picat.
Oana îl rugă nespus
Să ridice oul sus,
Că-i în el un puișor
Care ciocăne de zor
Să deschidă oușorul,
Să crească și să-și ia zborul!
Onu urcă în arțar
Și pune ou-n cuibar.
Vrăbiuța îl privește
Și din ochi îi mulțumește.

Ghicitoare

l

Azi echerul meu s-a rupt
Și o margine-am pierdut.
A rămas din el, hai, hui,
Un arac cu ... umbra lui.
Dar când soarele-a apus,
Chiar și umbra i s-a dus.
Și-a rămas un băț, copii,
Fără punctul de pe „i”.
Cine-l știe și-l ghicește
Merge-n Londra de-l citește.
În Lonea și Leordeni,
În Lerești și la Lupeni,
La lampă și lumânare...
N-ați ghicit? Cine sunt oare?
- Sunt l mic și cu L mare!

L

Ce se-ntâmplă fără „ă”?

ă

Sunt un a cu pălărie.
Orișice școlar mă știe!
Nu-s o literă de frunte,

Dar ajut și eu la multe!

Ă

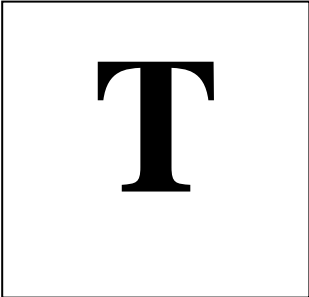
Dacă uită să mă pună,
El e bun, dar ea nu-i bună!
Eu adun, el nu adună.
Din „Călin” rămâne ... clin,
Iar din „vină” iese ... vin!

t

Litera ca o antenă

Am suit pe bloc antena
Și-mi trimite iute-n zbor
Unde nevăzute-n aer,
Până la televizor.

T

Și-acum pot vedea de toate
În ... desene animate:
Tigri, trotinete, tei,
Trompe de elefanței,
Tren, tricou italian
Și trompeta lui Traian.

Telegrama

v

Viviana vrea să știe
Verișoara ei ce-i scrie.
Vede numai cinci cuvinte.
Le citește, ia aminte:
„ - ... oicu ...ine iar la ...ie!”

V

Doar o literă nu știe
Și se-ntreabă cu mirare:
- Ce să fie-acesta oare?
Două aripi de cocor
Când se-apropie în zbor?
Două foarfece-ascuțite?
Sau două urechi ciulite?
Spune-mi iute, frățioare!
- Sunt „v” mic și cu „V” mare!
- Acum știu și eu ce scrie!
Zice ea cu bucurie:
„Voicu vine iar la vie!”

p

Literele „P” la mare

Azi, Petrică cel voinic
Și prietenul lui mic
Stau pe plajă aplecați,
Amândoi frumos bronzați
Și în slipuri îmbrăcați;
Fără haine, cămășuțe,
Doar pe cap purtând șepcuțe.
Paula-n spre ei privește
Și lui Pavel îi șoptește:
- Uită-te și tu, măi frate,
La șepcuțele-aplecate!
Parc-ar fi venit la mare
Un „p” mic și un „P” mare!

P

Ghicitoare

S

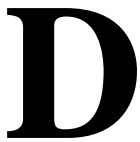
Linioară șerpuită,
Prin cuvinte stă pitită
Și mai mică și mai mare;
Cum o scrie fiecare.
O-ntâlnești în suc și-n sac
În sacoșă și-n rucsac.
În sită și-n săniuță
În săgeată și-n căsuță.
La Stelică și la stea,
La Simona și-n saltea.
În soare și la serbare!
Care e litera oare?

S

Două dude

Două dude dintr-un dud
Dimineața nu aud,
Pe la prânz aud nițel,
Cât o urmă de vițel.
Seara, când se bat pe drum
Taurii cu nor de fum,
Două dude dintr-un dud
Cic-aud și ce n-aud...
Baba Cloanța, când le-aude,
Are ochii ca de dude.

Litera „D”

Luna iese binișor
Jumătate dintr-un nor.
Când o vede cum apare,
Din balconul lui cel mare,
Doru zice cu mirare:
- Luna parcă-ar fi „D” mare.
De la Dunărea străveche,
Fluviul fără de pereche!

Litera „â”

E un „a” cu pălărie.
Orișice școlar îl știe!
Nu-i o literă de frunte,
Dar în multe se ascunde!
Nu-l omite-atunci când scrii
Câine, râmă sau câmpii,
Pâine, mâine, mână, râu,
Lână, sârmă sau pârâu.
Fără „â” nu-i grâu, nici vânt
Și nici stâncă, nici pământ.
Cu el scrii cuvânt, cântare,
Cânt, român, chiar și mâncare.

Literele lui Barbu

b

B

Două mere retezate
Unul pe-altul așezate,
Le-a luat Barbu, ca să-și scrie
Numele lui pe o hârtie.
A mâncat o jumătate
Și-a păstrat numai o parte.
Și-a rămas, precum vă zic,
Din B mare, un ... b mic.

Ș

Ș

Literele șerpuite

Două gemene leite,
Amândouă șerpuite!
Cum să le deosebești
Neatent dacă citești?
- Una are-o virguliță!

Zice-n grabă Ștefăniță.
Eu le voi citi corect,
Căci voi fi mereu atent!
Voi citi pe „s” la scară,
Sită, sticlă și secară.
Iar pe „ș” la șorț și șal
Școală, șoricel, șacal.

j

J

Hai la joc!

Hai la joc, la joc, la joc
Dacă ți-ai făcut cojoc!
Joacă, joacă până joi
Cu Jianu joc de doi!
Trage hora pân' la Gorj
Cu Jenica, Jan și Jorj!
Să se simtă că iubești
Jocurile strămoșești!

Litera care horește

h

Parcă-i scaun ce te-așteaptă,
Sau o scară cu o treaptă.
Dacă-n alfabet n-ar fi,
Hora nu s-ar mai hori,
Horia n-ar hoinări.

N-ai avea cum să citești
Multe vorbe din povești:
Haină, hartă, ham, hotar,
Hora din abecedar,
Hunedoara, han, hain,
Mehedinți și Huedin.
De-ați ghicit, răspundeți tare:
- Sunt h mic și cu H mare!

H

Litera lui ...Goguleț

g

Litera lui Goguleț
O citești ... de ești isteț!
Când stă bine pe picioare,
Cifra 9 el îți pare,
Sau un a mic răsturnat
C-un baston mai lung legat.
De-l culci, pare-o sănioară
Ce printre troiene zboară.
Fratele lui cel mai mare
Seamănă cu un C mare;
Cin' să fie cei doi frați?
Ia poftiți și-i căutați!
Îi găsiți, de luați aminte
Când citiți multe cuvinte:
Gard, găină, guleraș,
Gâscă, greblă, Grigoraș,
Gură, gară, gărgăriță,
Lingură și linguriță!

G

Z

Litera Z

Zaharia e zidar.
El zidește un hambar.
Lângă el, Zoica zice:
- Oare zidul n-o să-i pice?

Z

Zaharia o privește
Și, lucrând de zor, zâmbește.
- Zidul meu, când se usucă
E mai zdravăn ca o stâncă!
Zece zmei de i-ar lovi
Zidul nici nu s-ar clinti!
Nici furtuna nu-l clintește.
Litera Z mi-l păzește!

f

Litera F

C-un E fără-o liniuță,
A făcut un F Fănuță;
Iar acum, vezi bine, știe
Numele cum să și-l scrie.
- Dar f mic, din ce-l faci oare?

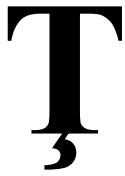
F

Dacă vrei să scrii o ... floare?
Îl întreabă Ștefăniță
Sosind de la grădiniță.
- C-un baston și-o virguliță!

A square box containing the lowercase Romanian letter Ț, which is a bold, black, serif character with a comma-like tail.

Litera Ț

T îmi este frate;
Virgulița ne desparte!
După ea, tu, când citești,

A square box containing the uppercase Romanian letter Ț, which is a bold, black, serif character with a comma-like tail.

Știi să ne deosebești!
Cu t, fata e fetică,
Iar cu ț – fetiță mică.
Cu t scrii: tata, Titel,
Cu ț: Țicu, băiețel.
Tot cu ț scrii, dacă vrei,
Cățel, țeavă, Țândărei.